

ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม

Need And Guidelines for Digital Competency Development of School' Administrators Under Nakhon Phanom Municipality

ชุมพล นนบุต¹ ดร.สุรัตน์ ดวงชาตม² ดร.ธูปัญญ์ นารี³
Chumpol Nonbud¹ Dr.Surat Doungchatom² Dr.Thapanee Naree³

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ สภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะ ด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวน 126 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม โดยสภาพปัจจุบันของแบบสอบถามสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.290 - 0.928 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.985 แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.566 - 0.940 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.989 และแบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที และสถิติทดสอบเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด
2. ผลการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและขนาดโรงเรียน โดยรวม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมพบว่า พบว่า ไม่แตกต่างกัน
3. ความต้องการจำเป็นสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนโดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประยุกต์และพัฒนาศักยภาพของโรงเรียน 2) ด้านการใช้เทคโนโลยี

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น สมรรถนะด้านดิจิทัล

¹หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Master of Education Program in Education Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

³อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Lecturer Master of Education Program and Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

³รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

³Deputy of Director of Sakolrajwittayanukul School The Secondary Educational Service Area Office SakonNakhon

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: ชุมพล นนบุต, chumpol.no66@snru.ac.th

รับเมื่อ 22 เมษายน 2568 แก้ไข 29 พฤษภาคม 2568 ตอบรับ 30 พฤษภาคม 2568

ดิจิทัลในการวางแผนและจัดการโครงการของโรงเรียน 3) ด้านการออกแบบและสร้างนวัตกรรมระบบสารสนเทศในโรงเรียน 4) ด้านการเข้าใจและปฏิบัติตามกฎหมาย นโยบาย และมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล และ 5) ด้านการรู้และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานในโรงเรียน

4. การวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม จำนวน 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประยุกต์และพัฒนาศักยภาพของโรงเรียน ผู้บริหารควรพัฒนาทักษะดิจิทัล สนับสนุนการเรียนรู้ และสร้างความร่วมมือกับองค์กรภายนอกเพื่อพัฒนาแผนกลยุทธ์เทคโนโลยีในโรงเรียน 2) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวางแผนและจัดการโครงการของโรงเรียน ผู้บริหารควรสนับสนุนการใช้เครื่องมือดิจิทัลผ่านการฝึกอบรมบุคลากร และประเมินการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องและ 3) ด้านการออกแบบและสร้างนวัตกรรมระบบสารสนเทศในโรงเรียน ผู้บริหารควรพัฒนาทักษะเทคโนโลยีและฝึกอบรมบุคลากรเพื่อใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพการบริหารจัดการในโรงเรียนให้มีคุณภาพดีขึ้น

ABSTRACT

The purposes of this research were to study, compare the current condition and the desired condition, needs and guidelines for digital competency development of school administrators under Nakhon Phanom Municipality. According to the opinions of school administrators and teachers, as perceived by school administrators and teachers. The sample group were in the research consisted of 126 school administrators and teachers for the 2024 academic year. The tool for data collection was a set of questionnaires on current and desirable conditions for digital competency of school administrators under Nakhon Phanom Municipality. The questionnaire on the current condition of digital competency of school administrators had the discriminative power from 0.290 – 0.928 and the reliability of 0.985. The desirable condition questionnaire had the discriminative power from 0.566 – 0.940 and the reliability of 0.989 and interviews with qualified persons to provide guidelines for development. Statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Priority Needs Index. The hypothesis was tested using a t – test, In the part of comparing work experience, the F – test statistic was used. The Modified Priority Needs Index.

The results showed that:

1. The overall current and desirable conditions of school administrators' Digital Competency were, respectively, at the high and highest levels.
2. The comparison analysis, The overall current conditions of school administrators' Digital Competency, classified by positions, school sizes and work experience showed no differences. The desirable conditions, classified by position and school sizes showed differences at the .05 level of significance, but there were no differences in work experience.
3. The digital competency needs of school administrators are ranked from most to least as follows: 1) In terms of using digital technology to apply and develop the potential of the school; 2) In terms of using digital technology in planning and managing school projects; 3) In terms of designing and creating innovations in information systems in schools; 4) Understanding and complying with digital management laws, policies and standards; and 5) In terms of knowledge and use of digital technology in school administration.

4. The research has proposed guidelines that are deemed appropriate for digital competency development of school administrators under Nakhon Phanom Municipality 3 aspects as follows: 1) In terms of using digital technology to apply and develop school potential, administrators should develop digital skills, support learning, and create partnerships with external organizations to develop a strategic technology plan in schools. 2) In terms of using digital technology in planning and managing school projects, administrators should support the use of digital tools through personnel training and continuous evaluation of technology use. 3) In terms of designing and creating information system innovations in schools, administrators should develop technological skills and train personnel to use information technology effectively. This will improve the quality of school management.

Keywords: Needs, Digital Competency

ภูมิหลัง

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและดิจิทัลอย่างรวดเร็ว (Digital Disruption) เป็นการเปลี่ยนแปลงสังคมไปสู่สังคมดิจิทัลส่งผลต่อการศึกษาระดับพื้นฐานและมีแนวโน้มที่การจัดการศึกษาจะเปลี่ยนไป โดยการเปลี่ยนรูปแบบการศึกษา ซึ่งสถานศึกษาต้องปรับตัวให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับสังคมและองค์กรภายนอก รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนรายบุคคล โดยการนำเทคโนโลยีและสื่อต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ร่วมกับการเรียนการสอน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งนี้ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีจะทำให้เข้าสู่สังคมดิจิทัลที่มีการเสริมบทเรียน โดยสร้างสถานการณ์จำลองห้องเรียนเสมือน (Virtual Classroom) และโลกเสมือนจริง (Metaverse) ดังนั้นการจัดการศึกษาของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายการพัฒนาการวางแผน และการสร้างทักษะพื้นฐานที่จำเป็นของทรัพยากรมนุษย์ ที่จะศึกษาต่อในระดับต่าง ๆ หรือเข้าสู่ตลาดแรงงาน หรือต้องปรับหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่น มีความหลากหลาย เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ทักษะ และสมรรถนะที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในโลกดิจิทัลในปัจจุบันและอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน, 2565, หน้า 2)

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการบริหารจัดการในสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะในการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในบริหารสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาคำนึงถึงหลักประสิทธิภาพประสิทธิผลเป็นสำคัญ หลักการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนาตนเองให้มีวิสัยทัศน์เห็นความสำคัญและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมพัฒนาครูให้มีวิสัยทัศน์เห็นความสำคัญและมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ พัฒนาความสามารถในการแข่งขันการบริหารจัดการการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการที่ทันสมัย โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยการสร้างโอกาสทางสังคม และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ยกย่องคุณภาพ การศึกษาและคุณภาพของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะของผู้เรียนในยุคดิจิทัล อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษาในยุคเทคโนโลยี ดิจิทัลต้องมีทักษะเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศโดยการมีวิสัยทัศน์ในการใช้ข้อมูลจากเทคโนโลยี และสารสนเทศให้เกิดประโยชน์โดยการสร้างมูลค่า การบริหารจัดการสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอน มุ่งส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีและสารสนเทศใหม่ ๆ มาสร้างความโดดเด่น ที่แตกต่างจากสถานศึกษาอื่น ๆ ให้มี ประสิทธิภาพที่เหนือความคาดหมายกับผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมการทำงาน

วัฒนธรรมองค์กร ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ผลักดันให้ครูและนักเรียนคิดค้นนวัตกรรมการบริหารจัดการและนวัตกรรม
การเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง (สุปรีดา โกษาแสง, 2565, หน้า 248)

เทศบาลเมืองนครพนม มีการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา(เด็กเล็ก / อนุบาล) ระดับประถมศึกษา
(ป.1 – ป.6) จนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) มีโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม จำนวน 6 แห่ง โดยมีการ
จัดการศึกษาภายใต้แผนการพัฒนางานสังคมและคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความสุขอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย 7 แผนงาน คือ
1) การส่งเสริมพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา 2) เสริมสร้างวิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco – friendly Living) ส่งเสริม
และประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในการดำรงชีวิต และการแก้ไขปัญหาความยากจนแบบบูรณาการ
3) ยกระดับคุณภาพชีวิตสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society) พัฒนาเศรษฐกิจเชิงพื้นที่
สร้างความคุ้มครองทางสังคมและพัฒนาศักยภาพของคนทุกช่วงวัย 4) ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการสร้างสรรค์
นวัตกรรม 5) ส่งเสริมการยกระดับทักษะดิจิทัลบุคลากรภาครัฐในพื้นที่ 6) ส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับเยาวชน
รุ่นใหม่ และ 7) สนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาชุมชน (สำนักงานจังหวัดนครพนม, 2567, หน้า ข)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจทำการวิจัย เรื่องความต้องการจำเป็น
และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม เพื่อใช้เป็นความรู้และเป็น
ข้อมูลในการหาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ให้มีสมรรถนะ
ด้านดิจิทัลที่พึงประสงค์ในการนำพาสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ต่อไป

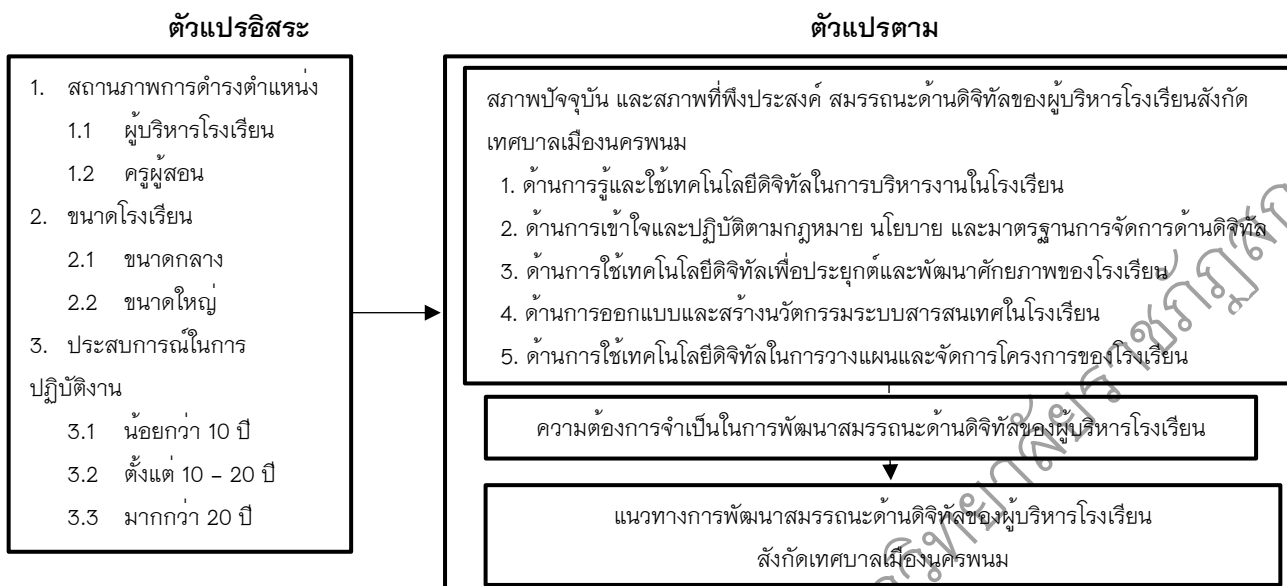
คำถามของการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพ
การดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ทำงาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน
สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. ความต้องการจำเป็นของสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีการจัดลำดับ เป็นอย่างไร
4. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม
ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาล
เมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน
สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรง
ตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาระดับความต้องการจำเป็น สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน
4. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม

กรอบความคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 186 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 13 คน และครูผู้สอน จำนวน 173 คน จากทั้งหมด 6 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ปีการศึกษา 2567 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) จำนวน 126 คน จากทั้งหมด 6 แห่ง ซึ่งจำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 13 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง และเป็นครูผู้สอน จำนวน 113 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ร้อยละ 65 จากแต่ละโรงเรียน แล้วใช้วิธีการจับฉลากแบบไล่คืน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ที่ได้จากการสังเคราะห์ แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มี 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการรู้และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานในโรงเรียน 2) ด้านการเข้าใจและปฏิบัติตามกฎหมาย นโยบาย และมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล 3) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประยุกต์และพัฒนาศักยภาพของโรงเรียน 4) ด้านการออกแบบและสร้างนวัตกรรมระบบสารสนเทศในโรงเรียน 5) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวางแผนและจัดการโครงการของโรงเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ในสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยจัดส่งด้วยตนเอง จำนวน 126 ฉบับ และได้คืนครบจำนวน 126 ฉบับ
3. รวมแบบสอบถามที่ได้คืนทั้งหมดจำนวน 126 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t – test) การทดสอบเอฟ (F – test) การวิเคราะห์ค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น แบบปรับปรุง (Modified Priority Needs Index; PNI_{modified})

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน
 - 1.1 สภาพปัจจุบันสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
2. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน พบว่า
 - 2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า สภาพปัจจุบันโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 - 2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า สภาพปัจจุบันโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 - 2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า สภาพปัจจุบันและส่วนสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
3. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน โดยเรียงลำดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประยุกต์และพัฒนาศักยภาพของโรงเรียน (PNI_{modified} = 0.097) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวางแผนและจัดการโครงการของโรงเรียน (PNI_{modified} = 0.095) ด้านการออกแบบและสร้างนวัตกรรมระบบสารสนเทศในโรงเรียน (PNI_{modified} = 0.092) ด้านการเข้าใจและปฏิบัติตามกฎหมาย นโยบาย

และมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล ($PNI_{modified} = 0.090$) ในส่วนด้านที่อยู่อันดับสุดท้าย คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานในโรงเรียน ($PNI_{modified} = 0.088$)

4. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล การหาค่าความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) ในทางการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม โดยพิจารณาเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อยตามลำดับ 3 อันดับแรก คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประยุกต์และพัฒนาศักยภาพของโรงเรียน ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวางแผนและจัดการโครงการของโรงเรียน และด้านการออกแบบและสร้างนวัตกรรมระบบสารสนเทศในโรงเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน

1.1 สภาพปัจจุบันสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนมีสมรรถนะด้านดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน มีทักษะความรู้ ความสามารถ แสดงออกถึงการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจนกระทั่งนำพาโรงเรียนไปสู่เป้าหมาย ที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จึงส่งผลให้สมรรถนะด้านดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นาริรัตน์ เพชรคง (2564, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในพื้นที่เขตจตุจักร พบว่าสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.2 สภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุก สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเทศบาล รวมถึงการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องและการมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการใช้เทคโนโลยี เพื่อยกระดับสมรรถนะด้านดิจิทัล นอกจากนี้ การส่งเสริมการเรียนรู้ดิจิทัลสำหรับครูและนักเรียน การใช้ระบบดิจิทัลในการบริหารจัดการโรงเรียน และความร่วมมือกับองค์กรภายนอก มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนให้ทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน อยู่ในระดับ มากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญตรี แก้วอินธิ (2565, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง สภาพและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน มีรายละเอียดดังนี้

2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 สภาพปัจจุบันสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนแสดงออกซึ่งสมรรถนะด้านดิจิทัลในด้านต่าง ๆ อย่างชัดเจน ส่งผลให้ครูผู้สอนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์ ไชยสัตย์ (2566, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า สภาพปัจจุบันภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.1.2 สภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนมตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประยุกต์และพัฒนา ศักยภาพของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านการเข้าใจและปฏิบัติตามกฎหมาย นโยบาย และมาตรฐานการจัดการด้านดิจิทัล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านที่ เหลือไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การรับรู้และความคาดหวังที่แตกต่างกันระหว่าง ผู้บริหารและครู การเข้าถึงทรัพยากรและการสนับสนุนที่แตกต่างกัน รวมถึงระดับความสำคัญที่แต่ละฝ่ายให้ความสำคัญ เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต้องการและความคาดหวังที่แตกต่างกันในการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัล ภายในโรงเรียน จึงทำให้ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิชัย อุ่นวิเศษ (2564, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีและ ครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร แตกต่างกัน

2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมือง นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จำแนกจำแนกตามขนาดโรงเรียน มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 สภาพปัจจุบันสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐที่เท่าเทียมกัน การอบรมและ การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลที่ได้รับจากโรงเรียนทุกขนาด รวมถึงการใช้เครื่องมือและระบบการบริหารจัดการที่คล้ายกัน ในทุกโรงเรียน ทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีทักษะการใช้เทคโนโลยีในระดับที่ใกล้เคียงกัน จึงทำให้ความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนจำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธันยพร สะสมผลสวัสดิ์ (2567, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร พบว่า เปรียบเทียบสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2.2 สภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่า แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขนาดของโรงเรียนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทรัพยากรที่มีอยู่ การเตรียม ความพร้อมของบุคลากร และนโยบายการสนับสนุนจากเทศบาลที่แตกต่างกันซึ่งทำให้แต่ละโรงเรียนมีความต้องการ

และความคาดหวังที่ไม่เหมือนกันในด้านการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัล นอกจากนี้ ผู้บริหารโรงเรียนแต่ละแห่งยังมีวิธีการบริหารที่แตกต่างกัน ทำให้โรงเรียนสามารถสร้างแนวทางที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะดิจิทัลของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัญญา พันพิลา (2562, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับขนาดของสถานศึกษา พบว่าแตกต่างกัน

2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 สภาพปัจจุบันสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสนับสนุนด้านการฝึกอบรมที่เท่าเทียมกัน การเข้าถึงเทคโนโลยีและเครื่องมือที่คล้ายกัน การใช้ระบบดิจิทัลที่มีมาตรฐานเดียวกัน รวมถึงความเข้าใจในความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีและการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ทำให้ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนสามารถใช้เทคโนโลยีในงานต่าง ๆ ได้ในระดับใกล้เคียงกัน จึงทำให้ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทิดศักดิ์ วิไลเกษม (2566, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.3.2 สภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนทุกกลุ่มมีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีและทรัพยากรดิจิทัลที่คล้ายคลึงกัน ทำให้สามารถพัฒนาทักษะและความรู้ด้านดิจิทัลได้ในระดับที่ใกล้เคียงกัน และยังมีโครงการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐบาลหรือองค์กรภายนอกช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียนทุกคนได้รับความรู้และเครื่องมือที่จำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัล ด้วยปัจจัยเหล่านี้ ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจึงไม่แตกต่างกัน แม้ว่าจะมีประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจักริน ฤทธิธรรม (2567, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า สภาพที่พึงประสงค์การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน โดยพิจารณาเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้

3.1 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประยุกต์และพัฒนาศักยภาพของโรงเรียน อยู่ในอันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัญญา พันพิลา (2562, หน้า 8) ได้อธิบายถึง ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อยกระดับศักยภาพ

องค์กร หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการคัดสรร เลือก หรือนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในองค์กร เพื่อปรับ เปลี่ยนรูปแบบ / กระบวน การดำเนินงาน และการให้บริการให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล ได้แก่ 1) ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่องค์กรดิจิทัล 2) จัดทำสถาปัตยกรรมองค์กร เพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านสู่รัฐบาลดิจิทัล 3) กำกับการใช้งานสถาปัตยกรรมองค์กร 4) บริการเทคโนโลยีดิจิทัล 5) พัฒนาแผนบริหารจัดการความมั่นคงปลอดภัย และความต่อเนื่องการให้บริการแบบดิจิทัล 6) วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตีความและหาข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ 7) พัฒนาซอฟต์แวร์ตามแนวทางพลวัตรปรับต่อเนื่อง

3.2 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวางแผนและจัดการโครงการของโรงเรียน มีความต้องการจำเป็น ในการพัฒนาอยู่ในอันดับที่สอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิระ บุญสาร (2564, หน้า 61) ได้อธิบายถึง สถานศึกษา มีโครงสร้างการบริหารงานและกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างชัดเจน มีนโยบายที่ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม และด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินงานทำให้กระบวนการทำงานมีความ รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงมีการใช้ฐานข้อมูลกลางในการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ

3.3 ด้านการออกแบบและสร้างนวัตกรรมระบบสารสนเทศในโรงเรียน มีความต้องการจำเป็นในการ พัฒนาอยู่ในอันดับที่สาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย มลฤดี เพ็งสง่า และมีทนา วังถนอมศักดิ์ (2566, หน้า 174) ได้อธิบาย ถึงการเป็นผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลนั้นมีความจำเป็นที่ต้องมีทักษะการคิดเชิง นวัตกรรม (Innovative Thinking Skills) เพิ่มเติมจากทักษะทั่วไปที่ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคที่ผ่านมา เนื่องจากเป้าหมายที่สำคัญของการจัดการศึกษา ในยุคดิจิทัลคือ การมุ่งสู่การเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม หรือสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม (Innovative School) ซึ่งก็คือ เป้าหมายสูงสุดของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล อย่างไรก็ตามการนำแนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลไป ประยุกต์ใช้ให้ประสบความสำเร็จนั้นจะเป็นอีกหนึ่งความท้าทายของผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละแห่งที่ต้องใช้ศาสตร์ และศิลป์ในการบริหารของตนเพื่อนำพา สถานศึกษาสู่การเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 เทศบาลเมืองนครพนม ควรดำเนินการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นรูปธรรม เช่น จัดอบรมเชิง ปฏิบัติการให้ผู้บริหารด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประยุกต์และพัฒนาศักยภาพของโรงเรียน ด้านการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการวางแผนและจัดการโครงการของโรงเรียน และด้านการออกแบบและสร้างนวัตกรรมระบบสารสนเทศ ในโรงเรียน ที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานได้

1.2 ผู้บริหารโรงเรียนต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ ในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประยุกต์ และพัฒนาศักยภาพของโรงเรียน ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวางแผนและจัดการโครงการของโรงเรียน และด้านการออกแบบและสร้างนวัตกรรมระบบสารสนเทศในโรงเรียนเพื่อนำไปใช้ในการยกระดับและขับเคลื่อนคุณภาพ การศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ด้านที่มีระดับความ ต้องการจำเป็นมาก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาได้ตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง

2.2 ควรศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ในส่วนการวิจัย คุณภาพ ควรใช้เครื่องมือ ที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ในการพัฒนาคุณภาพโรงเรียน

2.3 ควรมีการวิจัยติดตามผลการนำ สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนครพนมอย่างต่อเนื่อง เพื่อติดตามผลการนำเอาความรู้ ตามคุณลักษณะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- จักริน ฤทธิธรรม. (2567). ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 12(48), 215 – 225.
- เทิดศักดิ์ วิลเกษม. (2567). การศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 8(2), 137 – 152.
- ธัญพร สะสมผลสวัสดิ์. (2567). สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. *วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 15(1), 198 – 211.
- นาริรัตน์ เพชรคง. (2564). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในพื้นที่เขตจตุจักร. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ*, 8(1), 238 – 255.
- บุญตรี แก้วอินธิ. (2565). สภาพ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม. *วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 13(1), 42 – 51.
- พรภวิชัย อุ่นวิเศษ. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- มลฤดี เพ็งสง่า และมัทนา วังนอมศักดิ์. (2566). การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทรวิโรฒ*, 24(2), 162 – 175.
- วชิระ บุญสาร. (2564). แนวทางการพัฒนาความเป็นองค์กรดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรฤดี ไชยสัตย์. (2566). ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ลัญญา พันพิลา. (2562). ความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2566 – 2570) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. เข้าถึงได้จากแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน – 2566 – 2570 – ของ – สพฐ.pdf 8 มีนาคม 2567.
- สำนักงานจังหวัดนครพนม. (2567). *แผนพัฒนาจังหวัดนครพนม (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับทบทวน*. เข้าถึงได้จาก 2023 – 01_8767e6a7a3cd217.pdf 30 มิถุนายน 2567.
- สุปรีดา โกษาแสง. (2565). เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการบริหารสถานศึกษาในยุค Digital Transformation. *วารสารการบริหารการศึกษา มศว*, 19(37), 242 – 250.